

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 2. An hujusmodi Officia publica sæcularia licitè vendi possint?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

nibus melius delerviunt, relictis aliis longè aptioribus, sicque præferentes commoda privata utilitati communi contra fidem Reipubl. datam.

Accedit, quòd plerumque graves nascantur offensiones & alienationes subditorum à Superioribus ob ejusmodi officiorum collationes, quæ interdum multorum sunt causa malorum, quæ ex officiis malè administratis per sæpè oriuntur. Demum nisi in conferendis hujusmodi officiis summa cura adhibeatur, sensim Reipubl. implebitur ministris inidoneis, politicis, ambiciosis, avaris, qui sua, & suos duntaxat curent, & promoveant, commune bonum negligant, omnia ad privatas suas intentiones dirigant, ipsùmque jus, & fas, justitiam, & Religionem aurò venalem habeant; ex quibus nihil aliud, quàm justitiæ, & Reipubl. eversio expectari possit, ut notat citt. Less. cum aliis.

R. 3. quando officium conferatur indigno, prætermisso digno, vel digno; præterito digniore, collator non tenetur aliquid restituere digno, vel digniori prætermisso. Ita cum citt. DD. Covar. hinc part. 2. §. 7. n. 6. Navarr. man. cap. 17. n. 73. Adrian. in 4. de restit. q. 15. aliique. Ratio est, quia Superior ita conferens officium non peccat contra justitiam commutativam respectu prætermissorum, sed solùm contra justitiam distributivam, quæ non

inducit obligationem restitutionis; dignus enim, vel dignior, antequam ei Officium collatum sit, non habet jus ad ipsùm, neque in re, hoc est, quasi possideat illud; neque ad rem, quasi possit Collatorem in judicium vocare, ut ei Officium conferat; ut adeò nulla hinc detur obligatio justitiæ commutativæ, ac proin nec obligatio restitutionis, saltem extra concursum.

Ad 2. Q. an hujusmodi Officia publica sæcularia vendi possint? 84
Negativè respondent Medina de rest. q. 4. de usur. Adrianus in 4. q. de usur. §. ex his Less. cap. 32. dub. 4. Turrianus in 2. 2. tom. 2. D. 23. dub. 2. Angles quia ex voluntate Reipubl. talia Officia distribuenda sunt dignioribus, qui magis, meliusque bonum publicum promovere possunt. Sed

Dicendum est, etsi per se loquendo, & spectata natura rei possint ea vendi; quia hujusmodi Officia, cum non sint res spirituales, sed humanæ, & pretio æstimabiles, non est, cur per se vendi non possint; hinc videmus Barones, Comites, & Duces vendere suos titulos, status &c. ut probat consuetudo; Nilominus non expedire ea vendere, eorumque venditionem plerumque illicitam esse, & perniciosam; Ita Cajetanus v. officiorum venalitas. Sotus l. 3. q. 6. a. 4. Tanner. D. 4. de justit. q. 8. dub. 2. Diana part. 3. miscell. tr. 5. R. 108. aliique commu-
niter

niter cum, & apud Less. *citr. cap. 32. dub. 4.* Ratio est 1. Quia hac ratione ut plurimum talia officia indignis, vel minus aptis conferuntur, qui pecuniis suppleant, quod meritis deest. 2. Quia ex tali venditione homines magis provocantur ad studium acquirendarum pecuniarum, quibus vident, se facile ejusmodi officia, & dignitates consequi posse, quam ad studium litterarum, probitatis, & bonarum disciplinarum, quarum nullam haberi rationem advertunt. 3. Quia qui hæc officia emunt, non administrant ea, sicut deberent, & bonum Reipublicæ postulat, sed ut recuperent pretium, quod solverunt, multa injustè extorquent, justitiam venalem habent, favent divitibus, & potentioribus, & causas pauperum negligunt: Quare hanc venditionem Reipublicæ pestem appellant DD. & hinc rectè à jure prohibetur *collat. 2. tit. ut Judices sine quo suffragio fiant, cap. 1.* ubi præcipitur, ut personæ, quibus conferuntur officia publica, pro iis nihil solvant.

Porrò vendere ejusmodi officia non est ita malum, ut eorum venditio concurrentibus certis circumstantiis, & conditionibus honestari, & licita fieri non possit, videlicet 1. si sit auctoritas in vendente, & vendantur digniori, quantum fieri potest, utpote quæ per se dignioribus sunt conferenda. 2. Ut pretio moderato vendantur, ne scilicet occasio emptori præbeatur

multa iniquè extorquendi ad recuperandum pretium à se persolutum, uti fieri assolet. 3. Ut id fiat ob Reipublicæ necessitatem, vel utilitatem; quia hæc officia non sunt bona Principis, vel alterius Collatoris propria, ut tributa, sed Reipublicæ communia, quorum administrationem, & collationem commisit Principi causa communis utilitatis, cum id communi bono expediens videtur, ut si v. g. summa ad hunc finem esset constanda, quæ aliter commodè haberi non posset.

Ad 3. Q. Præmittendum, 1. Acceptionem personarum peccatum esse ex genere suo mortale, ut ex communi docet S. Tom. *q. 63. a. 1.* utpote quæ vitium est contrarium justitiæ distributiæ, exigenti, ut bona communia secundum proportionem dignitatis distribuantur, uti patet etiam ex Eccl. 42. v. 1. *Ne accipias personam, ut delinquas,* & Jacob 2. v. 9. *si autem personam accipitis, peccatum operamini.*

Secundò, acceptionem personarum non habere locum in mera gratuita bonorum distributione, ut docet communis cum S. Th. l. c. & constat ex illo Matth. 20. v. 13. & 15. *Amice non facio tibi injuriam &c. & aut non licet mihi, quod volo, facere?* & ratio ulterior est, quia acceptio personarum, cum sit vitium justitiæ oppositum, solum habet locum in bonis ex justitia debitis. His præmissis.

M 2

R. Per-